

Ján Adamus

Potrebuje modlitbu

Ježiš rozpovedal učeníkom podobnosť, ako sa treba stále modliť a neochabovať: „V istom meste bol sudca, ktorý sa Boha nebál a ľudí nehanbil. Bola v tom meste aj vdova, ktorá k nemu chodila s prosbou: „Obráň ma pred mojím protivníkom. Ale on dlho nechcel. No potom si povedal: „Hoci sa Boha nebojím a ľudí sa nehanbím, obránim tú vdovu, keď ma tak unúva, aby napokon neprišla a neudrela ma po tvári.“ A Pán povedal: „Počúvajte, čo hovorí nespravodlivý sudca! A Boh neobráni svojich vyvolených, čo k nemu volajú dňom i nocou, a bude k nim nevšímavý? Hovorím vám: Zaraz ich obráni. Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde?“

(Lk 18, 1-8)

Z bežného života vieme, že ak si s niekým nemáme čo povedať, je to signál, že v našom vzťahu niečo nie je v poriadku. Dokážeme sa takto pozeráť aj na náš vzťah s Bohom?

V prvom čítaní sme mohli sledovať Mojžišovu modlitbu a boj Izraelitov. Mohli sme sa presvedčiť, že súvislosť medzi zývaním Pána a úspechom bojovníkov nie je náhodná. Duch Svätý nám názorne ukazuje, že ku každému víťazstvu sú okrem bojovníkov potrební aj prosebníci. Modlitba musí našu činnosť nielen predchádzať, ale i sprevádzať. A to nám chce dnes vysvetliť aj Pán Ježiš.

Jeho podobnosť o bezcitnom a bezbožnom sudcovi nás možno zarazilo. Nie je to po prvýkrát, čo Ježiš povzbudzuje našu dôveru poukázaním na to, že ak sa dočkáme dobrého i od zlého človeka, tým viac sa môžeme spoľahnúť na dobrého Boha.

Našu vytrvalú modlitbu Boh nepotrebuje. Modlitbu potrebujeme my, aby sme si uvedomili svoje postavenie, mali stále na mysli, kto dáva víťaziť Izraelu, ustúpili Bohu z cesty a uvoľnili priestor jeho všemohúcej dobrote. Naším volaním Boha nikdy neunavíme, ani ho ním neobťažujeme. Boh sa neuzatvára do svojho domu, aby mal od všetkých pokoj. Keby chcel v takom pokoji zostať, nestvoril by nič z toho, čo stvoril. Práve naopak. Sotva vykročil prvý človek na cestu nešťastia, ešte si nestačil uvedomiť, do akej biedy uvrhol seba i celý svet, skôr než mohol pomyslieť na ľútosť a vysloviť prvú prosbu, Boh sa sám zaručil, že ho vyslobodí, a to za cenu vlastného života.

Prečo je treba stále sa modliť a nikdy neochabovať? Modlitba je znamením, že patríme medzi Pánových vyvolených. Nie je to len žiadosť o niečo, čo momentálne nemáme. Naša modlitba má byť predovšetkým rozhovorom dieťaťa s Otcom. Keď sa modlíme, vyznávame svoju vieru, že

on je pri nás a my pri ňom. To znamená, že nás nielen počuje, ale vidí aj do najmenších podrobností kto sme, čo máme, čo nám chýba. Vidí aj to, čím sme boli, i to, čo budeme. Vie, čo nás čaká. Prejavuje skutočný otcovský záujem o naše dobro. Pri modlitbe máme vytrvať, aby sme sa zmenili, a to až do takej miery, aby sme boli schopní správne a s úžitkom prijímať Božie dary.

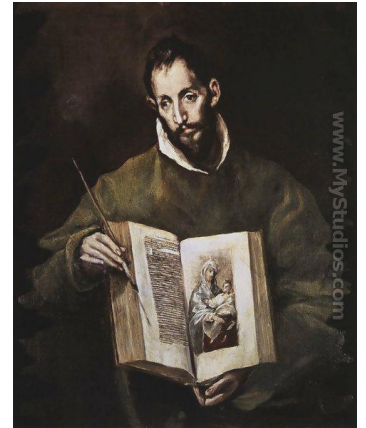
Keď Boha oslovujeme pokornou modlitbou a vyznávame svoju vieru aj presvedčením, že sme jeho deti, úplne sa mu odovzdávame. Podrobujeme sa jeho otcovskej láske, jeho láskyplnému vedeniu, vraciame sa zo svojich chybných chodníčkov späť do jeho náručia. Nie on, ale my sa potrebujeme ustavične modliť, pretože sme neustále vystavení pokušeniu strácať zo zreteľa, že On nás ustavične miluje a nikdy milovať neprestane.

Potrebuje sa ustavične modliť, aby sme dokázali prijať i situácie, v ktorých sa nám zdá, že nás Boh opustil a na nás zabudol, ako príležitosť, kedy sa môžeme priam hmatateľne oprieť jedine o svoju vieru. Lebo práve tam, kde sa končí všetka ľudská nádej a všetky ľudské vyhliadky, môžeme dokázať, že veríme Pánovi, ktorý je jediný, od koho nám môže prísť pomoc.

Neobracajme sa teda na nebeského Otca netrepezlivým krikom, ako by sme mu chceli vyčítať, že si nás nevšíma a nestará sa o nás. Ak sa takto modlíme, nedivme sa, že otáľa so svojou pomocou. Nemôže predsa potvrdiť náš omyl, postoj, ktorý je v rozpore s jeho múdrosťou a láskou. Skúsme sa naň obrátiť s pevnou vierou, že nás drží v náručí, i keď to, čo práve prežívame, nezodpovedá našim predstavám. Prosme Pána, aby nás naučil modlitbe, ktorá ani v najmenšom nespochybnuje Otcovu dobrotu, spravodlivosť a moc.

Cvičme sa v tejto ustavičnej modlitbe pokornej viery, aby sme boli pripravení aj na ťažké chvíle, kedy jeden bude druhého zrádzať a nenávidieť. Vtedy u mnohých podľa Ježišových slov vyhasne láska a s ňou i viera. Preto sa Pán s obavou pýta: Ale nájde Syn človeka vieru na zemi, keď príde? Aby ju u nás našiel, držme sa toho, čo sme sa naučili a čo je nám zverené. A to tým viac, že naše modlitby nepotrebuje len my, ale celá Cirkev. Ona musí stále bojovať s tými, ktorí spochybňujú Ježišovu moc. Aby dokázala hlásať slovo vhod i nevhod, usvedčovať, karhať a povzbudzovať, potrebuje mnoho rúk, ktoré sa dvíhajú k nebu.

Ježišu, daj mi svojho Ducha, nauč ma modliť sa stále a neochabovať.

El Greco 1605-10 Svätý Lukáš – evanjelista

*Spievame hymnus tebe,
Lukáš milý,
veď skvieš sa
v žiare mučeníckej krvi
a veniec zásluh
zdobí tvoju hlavu
na večnú slávu.*

*Vedený Duchom
a na popud lásky
rozprávaš svetu, čo učil a konal
nebeský Pastier Kristus,
ktorý ľudí
nenechá blúdiť.*

*Prozreteľnosťne zapisuješ
skutky Kristových žiakov,
oslávených nimi, i jeho ľudu,
rozvoj Cirkvi svätej
už v novom svete.*

*Sprevádzaš Pavla,
do srdca mu vnikáš
a zavedieš s ním
v spásonosnom behu
s plameňom lásky,
aby sme sa celí
ňou rozhoreli.*

*Ty, lekár duší, vyhoj naše rany,
radosťou viery poteš nás
vždy v tiesni.
Kiež aj my Boha
velebíme v šťastí
v nebeskej vlasti. Amen.*

Je pre vás lepšie, ak zomrie jeden za ľud

(Jn 11,45-56)

„Čo robiť?.. Ak ho necháme tak, uveria v neho všetci, prídu Rimania a zničia nám i toto mesto i národ. ...Je pre vás lepšie, ak zomrie jeden človek za ľud.“ A od toho dňa boli rozhodnutí, že ho zabijú.

Ježišove znamenia, ako ich správne chápali aj jeho najúhlavnejší nepriatelia, boli skutky, ktoré mohol vykonať len ten, kto mal „Boha na svojej strane“. Ježiš to potvrdil ešte jasnejšie: sú to „skutky, ktoré mi dal konať Otec“. Zarytý odpor náboženských vodcov izraelského národa vyznieva ako nepochopiteľné tajomstvo neprávosti. Boh miluje paradoxy. Svoju veľkosť prejavuje cez „božskú malosť“. Odmietnutie Ježiša ako Mesiáša sa mení na rozhodnutie „spraviť z neho Mesiáša“. Práve fanatickú nenávisť robí Boh hybnou silou obety nekonečnej lásky. Kajfáš, ktorý tvrdo potláča a odmieta jasnú reč znamení, vyslovuje najpravdivejšie proroctvo. Uprednostnenie vonkajších záujmov národa za cenu Ježišovej smrti sa stáva rozhodnutím za odpustenie hriechov a oslobodenie ducha. Nacionalista sa rozhoduje pre vznik nového Božieho ľudu, pochádzajúceho zo všetkých národov... Pre toho, kto je na Božej strane sa všetko mení na dobré.

Mons.Marián Gavenda „Jednohubky“

Celodenná poklona: V piatok 21.10. máme v našej farnosti výročnú celodennú poklonu Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej.

Program: 08:00 sv. omša

08:45 - 12:15 poklona Sviatosti Oltárnej

14:00 - 17:40 poklona Sviatosti Oltárnej

17:40 pobožnosť a požehnanie

18:00 svätá omša

Prosím, nájdime si čas a prídme sa pokloniť Pánu Ježišovi, ďakovať mu, prosiť ho za celú našu farnosť, za celú Cirkev. Prosím, zapíšme sa aspoň traja na určitú hodinu na poklonu, aby vždy boli pred Pánom tí, ktorí sa mu klaňajú.

Misijná nedeľa a zbierka na misie: Na budúcu nedeľu 23. októbra slávime misijnú nedeľu. Budeme sa modliť za misie a bude i zbierka na misie.

Koncert v Báhoni - Totus tuus: V nedeľu 23. októbra o 16:00 hodine sa v kostole v Báhoni koná koncert na počesť sv. pápeža Jána Pavla II. s názvom Totus tuus.

Bezpečnostné prvky na cestách: Prosím veriacich, ktorí prichádzajú po poludní alebo večer do kostola peši alebo na bicykli, aby nezabúdali na nosenie bezpečnostných reflexných pásov na odevy a mali svietiace svetlá na bicykloch.

Naša premena

Niekedy počúvame: Keby som sa zmenil, to už by som nebol ja... Tak sme si obľúbili svoju vlastnú karikatúru, svoj životný štýl, niekedy dokonca svoj životný chaos alebo svoje zahŕňovanie zaživa, že už po žiadnej veľkej zmene ani netužime. Ale práve tým sa stávame imúnni voči obráteniu. Sme plní sami seba a divíme sa, že Duch Svätý nás nemení, aj keď ho o to občas prosíme.

Dar Ducha Svätého, to nie je bonboniéra! To nie je nová vecička, ktorá sa môže len tak pridať k ostatnému bohatstvu, ktoré sme nazhromaždili. Duch Svätý je osoba, božská osoba, a preto sa nevojde do nášho srdca, pokiaľ tam nebude môcť zaujať centrálnu postavu. Musíme svoje srdce vyprázdniť, rozšíriť, skrátka pripraviť sa na príchod Ducha Svätého.

Tri roky chodili apoštoli s Kristom a desať dní sa intenzívne modlili s Ježišovou matkou - tak sa pripravovali na príchod Ducha Svätého. Boh v ich srdciach hľbil priestor, aby v nich bolo jediné: smäd po Duchu Svätom, ktorého v plnosti vnímali v Ježišovom živote a ktorý tiež počas Turíc zaplavil ich srdcia. Až touto zmenou, ktorou v nás pôsobí Duch Svätý, sa skutočne stávame sami sebou.

Vojtěch Kodet O.Carm., ThD. „Hľadám tvoju tvár“

Sväté omše v 29. týždni Cezročného obdobia - (C)

17.X. pondelok

18:00 Za ě Antona, Máriu a Karola Zigových

18.X. utorok

18:00 Za ě Jozefa a Helenu Bednárkových a syna Celestína

19.X. streda

18:00 Svätá omša v Štefanovej

20.X. štvrtok

18:00 Za ě Jozefa a Máriu Valovičových

21.X. piatok **Poklona Najsvätejšej Sviatosti Oltárnej**

08:00 Na úmysel otca arcibiskupa

18:00 Za ě Jozefa Fabiankoviča a svatku Máriu

22.X. sobota

08:00 Na úmysel

Upratovanie kostola: 285 - 324

23.X. Tridsiata nedeľa Cezročného obdobia - C - Misijná

08:00 Na poďakovanie Pánu Bohu za 80 rokov života

Lektori: Blahová M., Vráblová M.

11:00 Za farníkov

Lektori: Kosnáčová T., Hajičková M.

14:00 Posvätný ruženec, litánie

Liturgický kalendár

17.X. pondelok Sv. Ignác Antiochijský, biskup a mučeník - **Sp**

18.X. utorok Sv. Lukáš, evanjelista - **Sviatok**

19.X. streda Sv. Ján de Brébeuf a Izák Joques, kňazi a ich spol., mučeníci - **Esp**

20.X. štvrtok Sv. Vendelín

21.X. piatok Sv. Uršula

22.X. sobota Sv. Ján Pavol II., pápež - **Esp**

Štyridsať dní na púšti

„Potom Duch vyviedol Ježiša na púšť, aby ho diabol pokúšal. A keď sa štyridsať dní a štyridsať nocí postil, napokon vyhladol (Mt4, 1-2).

I. Rozjímaj o tom, ako Pán ide na púšť, kam ho vedie Duch Svätý, láska k ľuďom a túžba po ich spásе. Pozri, ako ustavične myslí na teba, ako sa kvôli tebe namáha a koná tvrdé pokánie.

Odchádza na púšť, kde sa bude štyridsať dní prísne postiť a znášať hlad. Dni aj noci bude tráviť pod holým nebom na nehostinnej púšti, pričom sa celkom oddá modlitbe k nebeskému Otcovi za spásu ľudí. Už vtedy sa modlil aj za teba a pre teba konal pokánie.

Pozri, akú lásku ti prejavil milosrdný Boh, ktorý ťa miluje a chce ťa spasiť. Ak ťa bude diabol pokúšať proti nádeji, ak ti bude pripomínať tvoje hriechy a naháňať ti pochybnosti o tvojej večnej spásе, odpovedz mu, že Ježiš už za teba zaplatil a že konal pokánie namiesto teba. Odpovedz mu, že Boh Otec ti už odpustil, pretože Ježiš zadostučinil Božej spravodlivosti namiesto teba.

Tvoj milujúci Pán neľutoval námahu, úzkosť, utrpenie ani bolesť obetovanú za teba. Ako odpovieš na jeho lásku? Prečo sa tak rýchlo vzdávaš a prestávaš umŕtvovať svoje zmysly, chůtky a nezriadené vášne? Prečo sa tak ľahko necháš znechutiť? Aký pôst konajú tvoje vnútorné aj vonkajšie zmysly? Akým spôsobom ovládaš zvedavosť svojich očí a uší? Ako sa postia tvoje ústa?

Nauč sa od Ježiša, čo znamená umŕtvovať svoje zmysly z lásky k nemu. Nenechaj sa premôcť znechutením, ale usilovne konaj úprimné vonkajšie aj vnútorné umŕtvenie, ak chceš byť opravdivou učeničkou Ježiša Krista, svojho božského Učiteľa.

II. Rozjímaj o tom, že náš milujúci Pán nepotreboval štyridsaťdennú odlúčenosť od ľudí, prísnu samotu a izolovanosť na nehostinnej púšti, na ktorej žije divá zver, a nie ľudia. Jeho najsvätejšia duša bola totiž naplnená všetkými čnosťami a Božou dokonalosťou, bola zjednotená s Božou prirodzenosťou a požívala Božiu slávu. Ježišovo najsvätejšie telo bolo sväté, nepoškvrnené a požehnané Bohom Ocom; bolo živým chrámom Ducha Svätého. On však neváhal prijať trest namiesto teba a konať pokánie, aby ti dal príklad, ako máš umŕtvovať svoje nečisté telo, poznačené dedičným hriechom a svojimi osobnými hriechmi. Potrebuješ soľ umŕtvenia, aby si sa neskazila a nezapáchala pred Božou tvárou.

Pozri, Boh ťa vyviedol na púšť rehoľného života, ďaleko od ľudských záležitostí. Zamysli sa nad tým, ako si strážiš zmysly vo chvíľach určených na mlčanie a vnútornú sústredenosť. Často bývaš mrzutá, čokoľvek ťa ľahko rozruší, regulou predpísané umŕtvenie sa ti zdá ťažké a keď máš ráno vstať na modlitbu, nechotne premáhaš svoje zmysly a nechce sa ti byť s Pánom.

Prilíš sa o seba bojíš. Ježiš však ide na púšť namiesto teba, ba s láskou a s radosťou prijíma trest namiesto

teba. Nezáleží mu na tom, čo všetko musí vytrpieť, pretože pociťuje hlad po tvojej večnej spásе.

Láska môjho srdca, aké skúpe je voči tebe moje chladné srdce, ako nedbalo ti slúžiť! Prebodni ho šípom svojej božskej lásky, aby som začala bežať, ba letieť v šľapajach tvojho nádherného života.

Mária Celesta Crostarosa „Meditácie“

Dvojakou mierou

Nehľad' na chyby druhých, lež na ich cnosti, a myslí na vlastné nedostatky.

Sv. Terézia z Avily

„Druhí sú sentimentálni - ty si citlivý. Druhí sú namyslení - ty si hrdý. Druhí sú leniví - ty si pokojný. Druhí sú mäkkí - ty si tolerantný. Druhí vyhadzujú peniaze von oknom - ty nie si malicherný. Druhí majú tvrdú hlavu - ty máš charakter.“ V týchto slovách vtipného Hansa Reimanna sa skrýva poriadna dávka poznania. Odvážme sa teda pozrieť do tohto zrkadla a uznajme, že aj my používame dvojakú mieru. Čo u druhých vyzerá ako chyba, u seba to radi vydávame za cnosť.

Veľká svätica z Avily nám odporúča, aby sme to robili presne naopak, aby sme u druhých videli cnosti, ale u seba hľadali chyby. Pretože v každom človeku je aj niečo dobré.

A keď vám, milý čitateľ, i ja môžem dať radu, odporúčam vám: Nalistujte si štvrtú kapitolu Jánovho evanjelia a prečítajte si Pánov rozhovor so Samaritánkou pri Jakubovej studni. Ako opatrne otvára Pán srdce tejto ženy! Keď začína hovoriť o jej súkromných pomeroch, žena hneď stráca svoju výrečnosť: „Nemám muža.“ Nepovedala tým celú pravdu, lebo už mala viacerých mužov, a ten, ktorého má teraz, tiež nie je jej muž. Ale ani neklamala. Pán uznáva výlučne túto skutočnosť: „To si povedala pravdu.“ Chápe, že zamlčala zahanbujúce okolnosti. Šlo mu o to, aby v nej našiel nejaký východiskový bod, aby v nej objavil niečo dobré.

U nás je to zväčša naopak. My v druhom vidíme najprv jeho chyby, kým u seba hľadáme zmiernujúce okolnosti a hneď márne naporúdzi ospravedlnenia a výhovorky. Kto si však spytuje svedomie, vie, aký je nedokonalý, aký slabý. A to by nás malo zmiernivo naladiť voči nedokonalostiam a slabostiam druhých.

*Boha nemožno milovať bez jeho stvorenia...
Neverím v ľudskú lásku oddelenú od Boha...
Kresťanstvo je tajomstvo vtelenia, ponorenie
do srdca života! Preto z každej tváre
žiari na mňa
svetlo Večného.*

Henri Boulard

*Základom lásky je hlboká úcta.
Jej silou však je trpezlivosť.*

Ruth Schaumannová

Max Rosler „Skoré uzdavenia“

Na minútku

Symfónia zimy

Scénografickú výzdobu prírodného prostredia počas vlády pani Zimy dostane na starosť od Stvoriteľa, pod režisérskou taktovkou ktorého sa odohráva kolobeh života v zákutiach prírody v časovom intervale roka i dňa, umelecký výtvarník Mrázik. Tento scénograf dokáže z ľadu vymodelovať miniatúrne napodobeniny ihličia, trávy, kvietkov, papradia, stromčekov, ktoré sú na nerozoznanie od živých stvorení. Umelecký majster zababuší stromy do snehových kabátcov a kríky do teplých zimných úpletov, aby im nebolo zima, keď ich bude objímať v chladnom náručí. Stonky rastlín, ktoré jesenné vetriská nepolámali, vyzdobí do nevidanej krásy. Z uschnutých trsov tráv vyčaruje nádherné striebristé kytičky.

Na výzdobe vianočnej jedličky, rastúcej uprostred lesnej čistinky obkolesenej zôkol-vôkol stromovými veľikánmi, si scénograf Mrázik dal veru tiež poriadne záležať. Jemne nariasené šaty z pavučinových čipiek vyzdobil tento umelecký majster snehovými vločkami v tvare prekrásnych šesťuholníkov, ktoré sa v slnečných lúčoch nádherny trbliecu. Pavučinový diadém, ktorý jej uštrikovali tkáčski majstri pavučiky počas neskorej jesene, ozdobil obrovskou snehovou vločkou. Slniečko-zlatoviečko ju jediným dotykom lúča zažalo a vyčarovalo z nej zlatistú šesťcípú ligotavú hviezdičku. Z jedličky je teraz vskutku princezná s jagavou zlatou hviezdou na striebristom pavučinovom diadéme. Scénka ako z vymyslenej rozprávky.

Rozprávku v skutočnom svete možno zažiť naozaj iba v zátišiach Božej prírody, kde sa odohráva v každom okamihu nekonečné množstvo rozprávkových príbehov. Závisí len od nás, či ešte vôbec dokážeme vniknúť do dejov takýchto rozprávok a či ich neprehliadneme, oslepení svetskou krásou a výtvarnými vedy a techniky, a tak nám zostanú neviditeľné.

Miroslav Saniga „Zrkadlenie Stvoriteľa v prírode“

Zamyslenia

Potreba rizika

Mnohí z nás sa nazdávajú, že najväčšou životnou múdrosťou je nebyť nápadným, do ničoho sa nestarať a tak ani nerobiť chyby. Nechce sa nám experimentovať. Nech všetko zostane po starom! Človek si nedovolí myslieť po novom, alebo dokonca urobiť niečo nové. Ved' nie je garancia, že sa to nové vydarí. Teda radšej od toho upustíme.

Naša doba vo svojej mnohofarebnosti sa vyznačuje tým, že je často bez fantázie a že jej chýba odvaha zdravo riskovať. Aspoň sa človek vyhne kritike. Život sa tak stáva opatrníckym. Mať so všetkými a so všetkým

pokoj! Čo ťa nepáli, nehas! - hovorí sa a aj koná v štýle starého príslovia.

Priznajme, že tento protirizikový postoj môže vychádzať z nášho pudu sebazáchovy. V dôsledku takého zmýšľania sa stretávame so skutočnosťou, že ľudia okolo nás nie sú zlí, ale skôr bojzliví. Ved' kto sa chce do niečoho „namočiť“? Alebo sú ľahostajní k iným ľuďom.

Kto sa však nechce absolútne z opatrnosti dopustiť žiadnej chyby, ten nerobí dobre. Ten sa na nič neodváži, pretože sa bojí každého rizika. A tak nevznikne nič nové. Ani v hospodárstve, ani v politike, ani v spoločnosti, ba ani v Cirkvi. Lebo niekto by mohol na neho útočiť. Môže sa to nevydať! A to by bola katastrofa! To by človeka vytrhli z jeho príjemného odpočívania a musel by pred verejnosťou priznať svoje chyby. Mnohí sa boja, že by to neprežili. Sú tak fixovaní na uznanie a podporu ľudí, že nedôverujú vlastnému citu a nič neriskujú.

Mnohí si nárokuje na to, aby život prebiehal bez nebezpečenstva. Treba sa poistiť proti všetkým nebezpečenstvám. Ale čím viac sa istime, tým sme neistejší. A postupne si už na nič netrúfame. Všetko musí byť zaistené. Bez dostačujúcej istoty sa neodvážime už na nič. To vedie čoraz viac k ustrnutiu, ako nám to dosť zreteľne ukazuje dnešná situácia v mnohých oblastiach.

Vieme si však vôbec predstaviť, čo by to znamenalo pre ľudstvo a svet vôbec, ak by sa tak opatrnícky bol správal Ježiš Kristus, alebo svätci jednotlivých čias?!

Hermann Hesse (+1962) v indickej básnickej skladbe *Siddharta* opisuje životnú púť brahmanského syna, ktorý sa v živote dostal do situácie, v ktorej sa mu nechcelo viac žiť. Pri uvažovaní nad svojim životom však prichádzal k myšlienke, že život je nezničiteľný, a spomenul si na všetko božské, čo už zabudol: „V skutočnosti môj život je podivuhodný,“ uvažuje, „uberal som sa podivuhodnými okľukami... Musel som prejsť cez toľko hlúpostí, rúhania, omylov, odporu a sklamaní, i žiaľu - a to len preto, aby som sa opäť mohol stať dieťaťom a začať odznova... Musel som zhrešiť, aby som znova mohol žiť.“

Mohli by sme sa nájsť v týchto slovách, aspoň v prvej časti. Ak však nachádzame aj vo svojich nedostatkoch a chybných krokoch svetlo, aby sme mohli žiť novým, kvalitnejším životom, možno ich považovať za zbytočné, bez toho, aby sme schvaľovali zlo? Boh vie aj túto našu situáciu použiť pre naše dobro. Spomeňme si na sv. Pavla, sv. Augustína, sv. Ignáca...

Náboženský spisovateľ Anselm Grün na tému rizika uvažuje takto: „Prajem ti, aby ti anjel rizika dodal odvahu nasadiť svoj život a dôverovať svojim vnútorným impulzom bez toho, aby si sa poistil zo všetkých strán. Svet ti bude vďačný, keď sa odvážiš na niečo nové, keď si nepýtaš od všetkých dovolenie premeniť svoje idey v činy... Každý čaká na to, že ten druhý urobí chybný krok. Potom ho môžeme kritizovať. Ale ani jeden sa neodváži urobiť prvý krok. Tak prešľapujeme na mieste.“

Prajem vám, aby ste mali zdravú odvahu vo svetle Ducha Svätého otvoriť sebe a aj iným nové cesty.

Viliam Judák „Svetlo všedného dňa“

www.fara.sk/vistuk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku